

ská pense jako taková, kterou musí převzít polský stát, pročež se vyplácení záloh na její pensi (na účet republiky polské) ve smyslu přípisu polského konsulátu v Praze z května t. r. následkem výnosu min. financí v Praze z 10. června 1922 č. 64618/2143 koncem srpna 1922 zastavuje.

Z tohoto obsahu výnosu finančního ředitelství v Opavě usuzovala st-lka, jak ze stížnosti patrně, že výnos ten je pouhým intimátem rozhodnutí min. financí z 10. června 1922 č. 64618/2143, v něm dovolaného, že tedy o zastavení jejich požitků pensijních rozhodlo toto ministerstvo samo, a podala proto stížnost k nss-u proti rozhodnutí min. financí jako konečnému rozhodnutí úřadu správního.

Ale obsah domnělého »rozhodnutí« toho, jak byl výše v ději podrobněji uveden, svědčí o tom, že min. financí vůbec nezkoumalo před jeho vydáním konkrétní případ st-lčiny pense a také samo zastavení výplaty pense té nenařídilo, nýbrž že šlo o pouhý v š e o b e c n ý, z á s a d n í pokyn ministerstva toho podřízeným úřadům finančním, které byly pověřeny poskytováním jakýchkoli požitků bývalým funkcionářům státu rak.-uh. a jejich pozůstalým na účet polského státu, aby učinily ve všech případech, kde pro to jsou dány předpoklady, opatření žádané polským ministerstvem zahraničních věcí ve Varšavě.

Otázku, jsou-li v tom kterém případě dány potřebné předpoklady, přezkoumávala a řešila tedy jednotlivá zemská finanční ředitelstva zcela samostatně a vydávala pak o zastavení další výplaty požitků vlastní rozhodnutí. Finanční ředitelství v Opavě používalo k tomu jednotného formuláře, v němž arci bylo na onen interní výnos ministerský poukázáno a v němž byly jen podrobnosti jednotlivého případu vyplněny.

Tak se stalo také ve věci výplaty pense či záloh na pensi st-činu. Bylo tedy vyřízení, které finanční ředitelství v Opavě st-lce dodalo, vlastním rozhodnutím t o h o t o úřadu a nebyla by proti němu stížnost k nss-u přípustná, protože rozhodnutí zemských úřadů finančních v pensijních věcech úředníků a jejich pozůstalých jsou podle všeobecných zásad řízení administrativního naříkatelná ještě stížností k min. financí.

Protože však — jak již řečeno — st-lka mohla z doručeného jí výnosu právem souditi, že o zastavení pense její rozhodlo samo min. fin., a byla tím uvedena v omyl, následkem kterého podala na rozhodnutí ono stížnost proti úřadu, který ve věci nerozhodl, byly zmíněnou nejasnou stylisací rozhodnutí porušeny podstatné formy správního řízení způsobem poškozujícím práva st-lčina a nezbylo k napravení vady té, než aby nss nař. rozhodnutí, jak bylo st-lce doručeno, zrušil podle §u 6 zák. o ss.

Bude pak věcí správního úřadu, aby vydal st-lce nové rozhodnutí, z něhož by pravý stav věci byl patrný.

Č. 2928.

Honební právo. — Řízení před nss-em: Manžel, který sám není členem honebního společenstva, není bez zvláštního zmocnění své manželky, jež členem hon. společenstva jest, legitimován jejím jménem ke stížnosti na nss ve věcech týkajících se pronájmu honitby společenstevní.

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20.340).

Věc: Jan M. a spol. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem společenstevní honitby.

Výrok: Stížnost, pokud byla podána Františkem Z. jménem Boženy Z., odmítá se jako nepřípustná, jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Pokud si stěžuje František Z. jménem své manželky Boženy Z., jako majitelky pozemků patřících k honitbě společenstva, jest z nař. rozhodnutí patrné, že mu úřad přiznal legitimaci. V tom směru arciť nikdo si nestěžuje i nemůže nss řešiti otázku, zda se tak stalo právem. Avšak nss musí nezávisle na rozhodnutí v tom směru vyneseném v řízení správním zkoumati legitimaci Františka Z. v řízení svém. Zkoumaje ji, dochází pak k názoru, že Františku Z. této legitimace se nedostává, neboť z manželova zákonného práva správy jmění manželčina (§ 1238 o. z. o.) nelze odvoditi jeho zmocnění k takovému podnikání, které § 1008 o. z. o. zcela všeobecně váže na smluvní udělení generelní nebo speciální plné moci tím, za koho má býti jednáno. Zahájení sporu podáním žaloby u soudu, tudíž i u tohoto nss-u, jest pak podle posléze cit. normy takovým aktem, jenž vyžaduje generelního zmocnění mandantova. Ježto František Z. v řízení před nss žádným zmocněním své manželky se nevykázal, nelze mu přiznati oprávnění k podání stížnosti. Slušelo proto stížnost jeho podle §u 2 zák. o ss odmítnouti. — — —

č. 2929.

Honební právo: Úplatné přenechání »odstřelu zvěře« na určitém dílu společ. honitby pachtýřem osobě třetí jest podnájem honitby.

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20. 341).

Věc: Václav R. v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Václav Sch., rolník č. — v T. a nájemce tamní společenstevní honitby na období ode dne 1. února 1920 do dne 31. ledna 1926, oznámil podáním z 8. května 1922 okr. správ. výboru v J., že — uzavřev dne 1. května 1919 s výborem honebního společenstva v T. nájemní smlouvu ohledně svrchu uvedené honitby — sám dne 2. května 1919 uzavřel s Václavem R., rolníkem a majitelem pily č. — tamtéž smlouvu, která zní:

Václav R. najímá na ono 6leté období od Václava Sch. odstřel zvěře na určité, blíže popsané části svrchu uvedené honitby za honební nájemné 250 K ročně, předem splatné vždy dne 1. února každého roku. Ve zmíněném podání uvádí dále Václav Sch., že Václav R. neplní závazků uvedenou smlouvou převzatých jsa k tomu následkem svého hospodářského shroucení nezpůsobilým, zejména v měsíci lednu poslední kruté zimy opomenul krmiti zvěř a nezaplatil dne 1. ledna 1922 splatného pachtovného; z tohoto důvodu Václav Sch. prohlašuje neplatným honební certifikát, jenž vydán jest lesnímu adjunktovi R-ovu, Heli-